

Loučení s vůní šeríku

Karel Plíhal

1. Koukám se skrzevá záclonu,
co mě to ze sna budí,
zírám na vojenskou kolonu,
na auta s nápisem "LJUDI".
Po kapsách hrst drobné munice,
vracej' se do rodně Rusi,
děti jim donesly kytice,
někdo se rozloučit musí.
2. Šeríky a slzy dojetí,
píše se v tisku i v tlači,
i to, že do konce století
těch dvacet aut úplně stačí.
Doba už pracuje k porodu,
bouraj' se hráze a mýty,
proto nám zde v našem gorodu
uvolní tři-čtyři byty.